Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26460
Copyright: Admont, Benediktinerstift

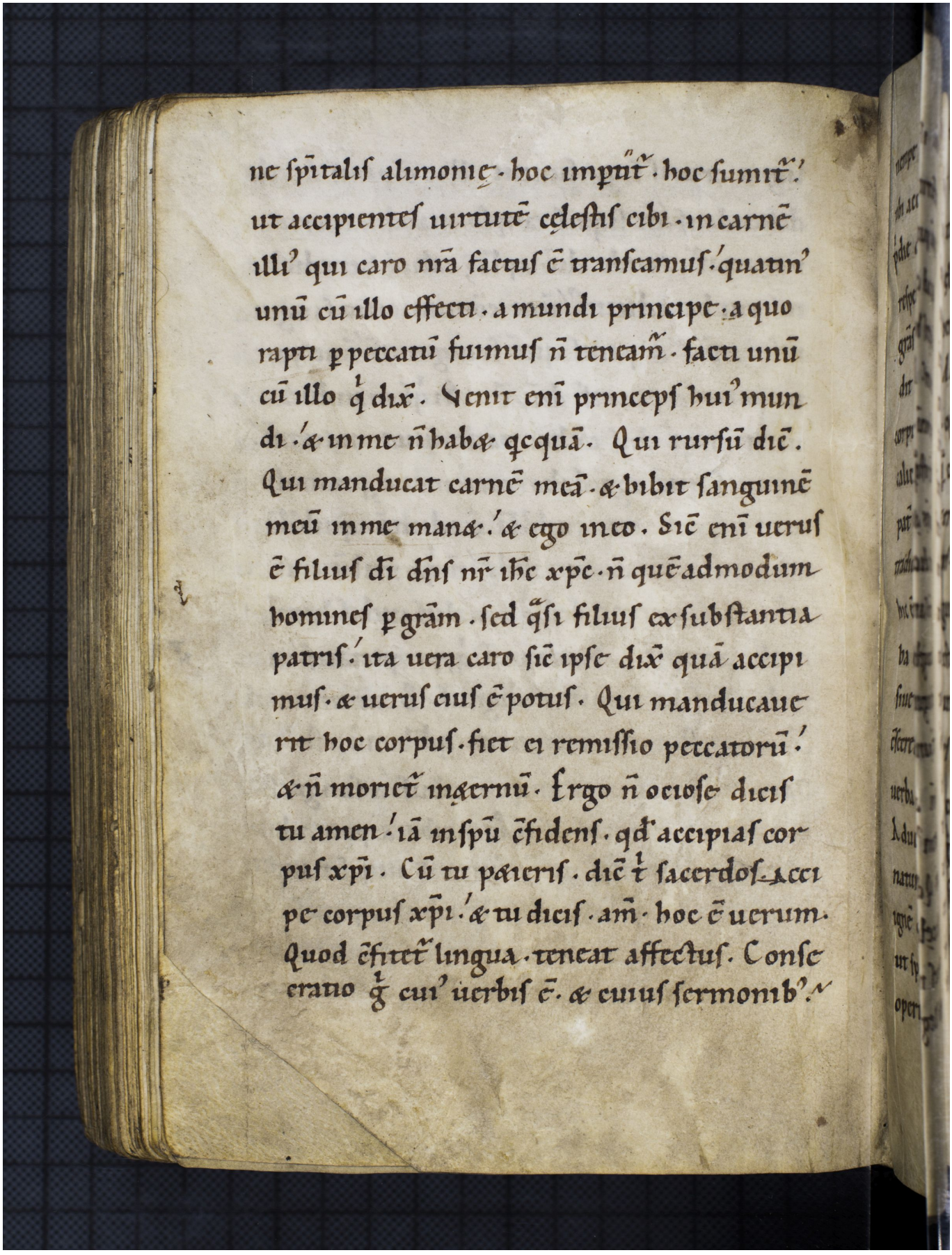

ne spitalis alimonie. hoc imptitur. hoc sumitur.
ut accipientes uirtutē celestis cibi. in carnē
illi⁹ qui caro nr̄a factus ē transeamus. quatin⁹
unū cū illo effecti. a mundi principe. a quo
rapti ꝑ peccatū fuimus n̄ teneam̄. facti unū
cū illo q̄ dix̄. Venit enī princeps hui⁹ mun
di. & in me n̄ habe qcquā. Qui rursū dic̄.
Qui manducat carnē meā. & bibit sanguinē
meū in me mane. & ego in eo. Sic̄ enī uerus
ē filius d̄i d̄ns nr̄ ihc xp̄c. n̄ quē admodum
homines ꝑ grām. sed q̄si filius ex substantia
patris. ita uera caro sic̄ ipse dix̄ quā accipi
mus. & uerus eius ē potus. Qui manducaue
rit hoc corpus. fiet ei remissio peccatorū.
& n̄ morietur in æternū. Ergo n̄ ociose dicis
tu amen. iā in spū c̄fidens. qd̄ accipias cor
pus xp̄i. Cū tu peieris. dic̄ t̄ sacerdos. Acci
pe corpus xp̄i. & tu dicis. am̄. hoc ē uerum.
Quod c̄fitetur lingua. teneat affectus. Conse
cratio ḡ cui⁹ uerbis ē. & cuius sermonib⁹.